

آیت صدف

بچه‌ها؛ صدف یه موجود نرم تنه و بسیار بدن حساس و لطیفی داره؛ برای این که آسیب نبینه خدا براش دو تا کفه آفریده که توش زندگی می‌کنه. صدف معمولاً بی حرکت کف دریا می‌شینه.

هر از گاهی صدف به دلایلی دو کفهی خودش رو کمی باز می‌کنه و همین زمانه که گاهی پیش می‌آد ریگ یا سنگ کوچیکی وارد اون می‌شوه. این سنگ کوچیک، تنِ نرمِ صدف رو اذیت می‌کنه و حتی ممکنه اون رو بکشه... اما موجود داخل صدف، ماده‌ای از خودش تولید می‌کنه و به اون سنگ می‌پاشه که دور اون سنگ رو می‌گیره و بعد از مدتی اون سنگ تبدیل به مروارید می‌شه!!!

موجود داخل صدف، آیت انسانه. سنگ ریزه‌ای که گاهی ممکنه به عنوان تهدید وارد دوکفّهی صدف بشه، آیت مشکلات و امتحانات زندگی انسانه. موجود داخل صدف با اون تهدید مبارزه می‌کنه و ازش شکست نمی‌خوره که هلاک بشه؛ بلکه اون خطر رو برای خودش به یه موقعیت تبدیل می‌کنه. این کار صدف آیتیه برای نمایش این که بعضی انسان‌ها هم از مشکلات پیش روی زندگیشون بهترین استفاده رو می‌کنن و اون رو به یک موقعیت مناسب برای خودشون تبدیل می‌کنن.

صدفِ دارای مروارید، ارزشش خیلی بالاتر از صدف بی مرواریده. مروارید توی جواهر فروشیا با قیمت بالا فروخته می‌شه، در حالی که صدف نهایتاً به دست کودکان دستفروش، با قیمت پایین فروخته می‌شه؛ این آیت انسانیه که از مشکل خودش یه موقعیت خوب درست کرده است. این آدم خیلی ارزشمندتر از انسانیه که از اون مشکل آسیب دیده و یا حتی از بین رفته.

مثلاً امریکای بدجنس هی به ایران گفت ما تو رو تحریم می کنیم و نمی داریم هیچ کشوری به تو چیزی بفروشه و ازت چیزی بخره. ایران هم از این اذیت امریکا استفاده کرد و نگفت ای وای که بدبخت شدم. بلکه مته اون صدف که از مشکش مروارید ساخت، ایران هم گفت چه بهتر! خودم هر چی بخوام می سازم، منت هیچ کشوری رو هم نمی کشم!

